Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem*

ROK XIX. Kraków, dnia 25 stycznia 1936. Nr. 3.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Dziś w Kinoteatrze Dźwiękowym „WANDA“, św. Gertrudy 5.

Jedna z najbardziej olśniewających komedyj filmowych!

Melodja Wielkiego Miasta

W głównych rolach:

Eleanor Powell **Robert Taylor**

Poranki Filmowe

W sobotę, dnia 25-go stycznia o godz. 3-ciej popoł.

W niedzielę, dnia 26-go stycznia o g. 10 i 12 przedp.

Gabinet Figur Woskowych

Ceny miejsc od 50 groszy.

KARTOWIST

Znak ochronny

Dla Członków Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców specjalne warunki.

RZĄDOWO UPOWAŻNIONE i KONCESJONOWANE

BIURO ORGANIZACYJNE i BUCH.-REWIZYJNE

WIKTOR STANDÉ

Przysięgły Rewident Ksiąg — Znawca Sądowy

Kraków - Tel. 104-44 - Basztowa 5a

REWIZJE KSIĄG — ANALIZY BILANSÓW

Obliczenia rentowności przeds. — Rozliczenia spólników

KARTOWIST

Organizacja nowoczesnej

KSIĘGOWOŚCI

PRZEBITKOWEJ

„KARTOWIST“

Ostatni wyraz techniki buchalteryjnej

ORGANIZACJA — BILANSOWANIE

Sprawy buchalteryjno i bilansowo-podatkowe — Nadzór

Prowadzi księgowość przedsiębiorstw w abonamencie miesięcznym we własnem biurze, własnemi siłami biurowemi — przy zastosowaniu najnowszych urządzeń maszynowych.

UWAGA na zmianę adresu: KRAKÓW — **BASZTOWA 5a** — parter

Reklama jest dźwignią handlu!

Korespondencje firm z placówkami zagranicznemi.

Ukazała się wiadomość, że w myśl zarządzenia Min. spraw zagranicznych korespondencja firm krajowych z placówkami zagranicznemi R. P. odbywać się winna jedynie za pośrednictwem Państwowego Instytutu Eksportowego.

W związku z tem Instytut wyjaśnia, że wiadomość ta jest mylna. Tego rodzaju zarządzenie Min. spraw zagranicznych nie ukazało się. Według obowiązujących przepisów nie wolno placówkom zagranicznym R. P. udzielać wiadomości o sytuacji finansowej i reputacji firm zagranicznych bezpośrednio firmom krajowym, a jedynie wiadomości takie nadsyłać mogą do Państwowego Instytutu Eksportowego, który udziela ich interesowanym firmom krajowym.

Istnieje też ograniczenie zapytań w sprawach handlowych, wystosowanych przez firmy prywatne do większej ilości placówek zagranicznych, które posiadają charakter ankiet. Ankiety takie firmy krajowe mogą również wystosować tylko za pośrednictwem Państwowego Instytutu Eksportowego.

Korespondencja firm krajowych z placówkami zagranicznemi we wszystkich innych sprawach nie

Persil i Henko
oto dwa środki, bez których niema prania!

NIEZAWODNE SZCZĘŚCIE SPRZYJA
słynnej kolekturze
BRACIA SAFIER
KRAKÓW, RYNEK GŁ. 6.
w IV-ej klasie 34 Loterji padły u nas następujące większe wygrane:

50.000 złotych na los Nr. 194122
30.000 złotych na los Nr. 184277
20.000 złotych na los Nr. 104516
10.000 złotych na los Nr. 22887
10.000 złotych na los Nr. 130049
10.000 złotych na los Nr. 194099

oraz wiele wygranych po złotych 5.000, 2.500, 2.000 i t. d.
Losy I-ej Klasy 35-ej Loterji są już do nabycia!
Zamówienia załatwia się odwrotną pocztą.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XIX. Kraków, dnia 25 stycznia 1936 Nr. 3.

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redakcja i administr. Kraków, Grodzka 43. Telefon Nr. 132-67
Konto P. K. O. Nr. 400.342.

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce 40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki 60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście 60 groszy
Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Echa tygodnia.

Okres pełnomocnictw Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów z mocą ustawy zakończył się z dniem 15-go b. m. W ciągu niespełna 70 dni wydał rząd 44 dekrety, wśród których znajdujemy szereg o pierwszorzędnej doniosłości dla naszego gospodarstwa społecznego. Takim niesłychanie ważnym dekretem jest w pierwszym rzędzie zmiana ordynacji podatkowej, idąca naogół po linji potrzeb życia gospodarczego oraz całkowity przewrót w systemie podatku przemysłowego od obrotu i opłat stemplowych. O merytorycznej stronie tych zagadnień informujemy wewnątrz numeru. Obecnie pragnęlibyśmy wskazać na niesłychaną doniosłość faktu przebudowy podatku obrotowego i opłat stemplowych.

Dokonano wielkiej rzeczy. Skomasowano ten podatek i uwolniono go od licznych przybudówek, dodatków i danin. Zlikwidowano więc daninę majątkową i to słusznie, ponieważ danina ta stanowi w rzeczywistości jeszcze jeden podatek od obrotu. Skasowano liczne opłaty stemplowe i słusznie, ponieważ opłaty te nie są w gruncie rzeczy niczem innem, jak tylko pewną formą opodatkowania obrotu. Skoro więc pobiera się ogólny podatek obrotowy, to niema sensu obrót ten opodatkowywać jeszcze kilka razy, a to w formie daniny majątkowej i opłat stemplowych.

Uczyniono temsamem krok naprzód w reformie podatku obrotowego. Stanowi to pewien tytuł do zadowolenia. Po pierwsze dlatego, ponieważ rząd pp. Kościałkowskiego i Kwiatkowskiego pierwszy zdaje się doceniać niebezpieczeństwo dalszego utrzymywania podatku obrotowego w jego dotychczasowej formie, będącej źródłem bałaganu w urzędach skarbowych i utrapień dla płatników podatkowych, a po drugie dlatego, ponieważ po raz pierwszy obrano właściwą metodę rozwiązania tego problemu. Dotychczas bowiem byliśmy przyzwyczajeni do powolnego, biurokratycznego załatwiania takich spraw. O ile projekty zwiększania bałaganu podatkowego bywały natychmiast realizowane, to projekty ulg, projekty reformy podatkowej, projekty uzdrowienia systemu podatkowego — musiały się „odleżeć“ w biurkach biurokratów ministerjalnych, aż straciły na aktualności i poszły w zapomnienie. Projekty takie musiały przejść przez cały alembik rozmaitych „studjów“, ankiet, konferencyj i opinij, słowem — przez całą dłubaninę biurokratyczną, w trakcie której ustawicznie coś w projektach tych zmieniano, poprawiano, odejmowano i dodawano, aż wkońcu urodził się jakiś dziwoląg, zupełnie niepodobny do pierwotnego projektu i którego ojcem nie mógł być w żadnym wypadku rozum.

Teraz wprawił nas rząd w przyjemne zdziwienie. W ministerstwie skarbu powiedziano sobie, że interes płatnika nie musi być koniecznie sprzeczny z interesami Skarbu Państwa, że bałagan podatkowy nie musi koniecznie istnieć dla zwiększenia wpływów podatkowych i że można zatem przy pewnym nieznacznym wysiłku myślowym doprowadzić do uzgodnienia interesów podatników z interesami Skarbu Państwa. Bo przecież Ministerstwo Skarbu nie spodziewa się zmniejszenia wpływów podatkowych w wyniku zmiany systemu pobierania podatku obrotowego. Reformę przeprowadzono szybko, bez niepotrzebnych ankiet międzyministerjalnych, bez koszulek urzędowych, bez biurokratyzmu. I to jest dobrze.

Trochę nieprzyjemnie działa jednak duch fiskalizmu, jaki i tutaj daje się zauważyć. Oto bowiem nowe stawki podatku obrotowego zostały „zaokrąglone“ nieco za wysoko. Ministerstwo Skarbu pragnie poprostu „zarobić“ na usunięciu bałaganu podatkowego. Nie chce płatnikom pozostawić czystego zadowolenia. Nie chce ich utwierdzić w przekonaniu, że to, co zrobiło, stanowi „podarunek“ dla podatnika, podarunek, który Skarb Państwa nic nie kosztuje. Za ofiarowany podarunek każe sobie Skarb Państwa zapłacić. Niewiele wprawdzie, ale zawsze. ***Symbol.***

BIURO BUCHALTERYJNO-REWIZYJNE
Rewidenta ksiąg WILHELMA LEINKRAMA zaprz. biegł. sąd.
Kraków, ul. Lubelska 23, tel. 155-93
Zakłada, prowadzi i nadzoruje księgowość.
Sporządza bilansy i zamknięcia ksiąg.
Udziela porad buchalt. i bilansowo-podatkowych.
Rozlicza spólników i oblicza rentowność przedsięb.

Organizacja Amerykańskiej Księgowości Przebitkowej
ZENIT
! Najnowszy system !

Odwrotna strona medalu.

Kiedy instytucje rządowe i samorządowe dadzą przykład obniżki cen.

Od kilku miesięcy jesteśmy świadkami wielkiego rozmachu Władz Centralnych, idącego w kierunku obniżenia cen wszelakich produktów krajowych. Rozmach naprawdę wielki, bo nie uznający żadnych wyjątków. Rozpoczęto od obniżki płac urzędniczych, przeszło się następnie do artykułów spożywczych, węgla, artykułów przemysłowych, komornego i t. d. Nie pominięto rozwiązania około setki karteli, uważanych przez miarodajne Ministerstwa za „niedobre“, zostawiając natomiast „przy życiu“ około 200 karteli, które przez Ministerstwa jako „dobre“ uznane zostały.

Dotąd wszystko w porządku. Jako kupcy świadomi swoich zadań i obowiązków wobec ogółu społeczeństwa, przyklasnęliśmy powyższym poczynaniom Władz, przyczem z naszej strony poparliśmy te wysiłki drogą zgłoszenia naszego udziału w tej akcji, deklarując samorzutnie obniżkę cen całego szeregu artykułów, gdyż zawsze wychodziliśmy z założenia, że każda zniżka cen przyczynia się do wydatniejszych obrotów handlowych, które bezsprzecznie leżą w interesie całokształtu gospodarki państwowej.

Jednakowoż z wielką przykrością stwierdzić musimy, że Władze ze swej strony daleko pozostały w tyle w ogólnym procesie obniżki cen.

Wymieniamy:

W podatkach nietylko nie poczyniono żadnej zniżki, ale nawet przyciśnięto śrubę bardzo boleśnie. Z tym faktem, aczkolwiek należymy do tej warstwy społeczeństwa, która lwią część podatków pokrywa, pogodziliśmy się, ponieważ stoimy na stanowisku, że Państwu oddać winniśmy wszystko, co tylko w naszej mocy, by umożliwić Państwu wykonanie swojego programu gospodarczego.

Są jednak inne dziedziny w państwowych przedsiębiorstwach, które **mogą** i **winny obniżyć** swoje stawki, gdyż uzyskałyby one w ten sposób wydatniejsze obroty, a umożliwiłyby społeczeństwu szersze korzystanie z danych przedsiębiorstw państwowych.

Do takich przedsiębiorstw należą (pomijając narazie monopole, o których przy innej sposobności pomówimy): — **koleje, poczta i telegraf.** Chwilowo tylko te dwie gałęzie przedsiębiorstw państwowych przytoczymy, nadto pozwolimy sobie w dalszym ciągu niniejszego artykułu wspomnieć o pewnych przedsiębiorstwach przemysłowych, samorządowych, które pod względem wysokości cen swoich produktów niebywale grzeszą.

Przejdźmy do szczegółów:

Kolej wprawdzie obniżyła ostatnio taryfę towarową, jednak **taryfa osobowa jest jeszcze ciągle bardzo wysoka.** Na tem polu czynione są próby wprowadzenia pewnych ulg, które jednak stanowczo nie są dostatecznie celowe, ani wystarczające, gdyż z nich korzystać mogą tylko pewne, ściśle ograniczone warstwy społeczeństwa. Mamy na myśli **obniżkę za wielokrotne przejazdy**, które uprawniają do korzystania z przejazdów na ściśle zgóry określonych relacjach, tam i napowrót. Tańsze są także obecnie bilety okresowe, jak tygodniówki i bilety miesięczne, ważne również tylko na ściśle określonych przestrzeniach, a wkońcu istnieją nadal ulgi dla turystów i narciarzy, dla których to ostatnich zapowiedziana jest dalsza zniżka, wynosząca mniejwięcej 10% w stosunku do dotychczasowych cen.

Jednakowoż bardzo boleśnie odczuć musimy fakt, że **dla kupiectwa w tej dziedzinie nic nie uczyniono.** Kupiectwo nadal płacić musi za bilety okresowe miesięczne, wysokie stawki, obowiązujące bez przerwy już od kilku lat. Stan ten jest dla kupiectwa, jak niemniej dla przemysłu i rękodzieła krajowego niesłychanie **krzywdzący.** Leży w interesie kolejnictwa państwowego, by przemysł i kupiectwo wysyłały stale swoich delegatów na rozjazdy w celu podniesienia obrotów handlowych. Już sam fakt, że reprezentanci przemysłu i kupiectwa będą częściej w podróżach handlowych, przyczyni się do podniesienia przemysłu hotelarskiego i gospodnio-szynkarskiego po różnych ma-

łych miastach i miasteczkach kraju. Cały szereg innych zawodów korzystać będzie na świadczeniach dla obcych, przyjeżdżających do małych ośrodków. Są to rzeczy znane, o których szerzej rozpisywać się nie potrzeba.

Domagamy się więc w tej dziedzinie:

1) wydatnego obniżenia cen biletów okresowych miesięcznych, ważnych na terenach poszczególnych dyrekcyj kolejowych.
2) Dopuszczenia **kupiectwa** do korzystania z tych samych taryf, wedle których obliczone są należności za 1000 i 2500 km. dla **turystów i narciarzy**, z tem, że korzystanie z takich biletów ulgowych dopuszczalne byłoby od i do każdej stacji. Wszak **przemysł i kupiectwo ma chyba to samo znaczenie dla ogólnej gospodarki państwowej, jak turystyka i narciarstwo.**

Jeżeliby chodziło o zapobieżenie nadużyciom przy wykupnie i korzystaniu z ostatnio wymienionych biletów okresowych, wystarczy uzależnić wydanie tychże od przedłożenia przez kupującego odpowiedniego zaświadczenia zawodowej organizacji gospodarczej.

Jeszcze raz podkreślamy, że z tego rodzaju inowacji korzystać będą nietylko sfery przemysłowe i kupieckie, ale również w tej samej mierze kolej, gdyż ruch osobowy na kolejach państwowych wzrośnie odrazu bardzo znacznie, podczas gdy dotychczas tylko rzadko bywa pojemność biegnących pociągów dostatecznie wykorzystana.

Poczta i telegraf. Portorja są niesłychanie drogie. Opłata 25 groszy za list zwykły, 15 groszy za pocztówkę, 30 groszy za polecenie listu, 5 groszy za druk i t. d. — są dla przemysłu i kupiectwa ogromnym ciężarem. Wydatna obniżka tych należności leży w interesie zarówno Ministerstwa Poczt i Telegrafów, jak i całego społeczeństwa.

Opłata za **abonament telefonów** została wprawdzie ostatnio zniżona o 2 zł. miesięcznie, jednakowoż kontyngent rozmów nie doznał zmiany i jest nadal bardzo niski. Należy w interesie wszystkich kontrahentów podwyższyć kontyngent rozmów conajmniej o 100%, zaś rozmowy nadkontyngentowe policzyć po cenie conajmniej o 50% niższej.

Poczta na tem nie poniesie żadnej szkody, lecz przeciwnie, zyska na większej ilości rozmów nadkontyngentowych, które w tym wypadku niewątpliwie będą miały miejsce.

Telefoniczne rozmowy **zamiejscowe** są również za drogie. Ostatnio wprowadzona ulga zaliczenia należności za każdą poszczególną minutę po upływie pierwszych trzech minut, jest niewystarczająca. Taryfa wymaga wydatnej, **zasadniczej obniżki.**

W szczególności należy wprowadzić 40% obniżkę w pewnych godzinach za dnia, gdyż ulgi przyznawane od godz. 19-tej do godz. 8-mej są dla przemysłu i kupiectwa bez znaczenia.

Opłaty za **telegramy**, zwłaszcza krajowe są bardzo drogie. Wydatna obniżka taryfy telegraficznej jest rzeczą konieczną dla dobra wszystkich kontrahentów.

W samorządach terytorjalnych w rachubę wchodzą głównie: **gazownie, elektrownie i tramwaje.** Świadczenia tych trzech gałęzi przedsiębiorstw samorządowych są bezwzględnie za drogie. Ceny gazu, elektryczności i za przejazdy tramwajami są od lat sztywne, mimo, że wszystko co na produkcję gazu i elektryczności i obsługę tych przedsiębiorstw wpływa, znacznie i to kilkakrotnie potaniało.

Władze samorządowe winny bezzwłocznie z pominięciem wszystkich badań, kalkulacyj i doświadczeń, któremi się od lat zasłaniają, przystąpić do daleko idących obniżek. Byłoby zbyteczne także i to podkreślać, że leży w interesie danych przedsię-

szybki obrót i pewny zysk!
gwarantują te 3 wypróbowane marki:
Prawdziwa Francka
Kawa Enrilo
Kawa Kneippa

Dobry zysk na "MAGGI" WYROBACH

CZEKOLADA A. PIASECKI S. A.

W niedzielę, dnia 26 stycznia 1936 r., odbędzie się o godz. 6 wiecz. w lokalu Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, Kraków, Grodzka 43.

ODCZYT

adwokata Dra ZYGMUNTA WASSERBERGA n. t.:

Co każdy kupiec wiedzieć winien o ostatnich dekretach

w sprawach tyczących:

1) zmiany przepisów ordynacji podatkowej

2) zmiany przepisów ustawy o podatku przemysłowym

3) zmiany przepisów o opłatach stemplowych

Z uwagi na nader doniosłe zmiany przepisów ustawowych, jakie ostatnio zostały wydane i konieczność zaznajomienia się z niemi przez każdego kupca w jego własnym interesie, prosimy P. T. Członków Stowarzyszenia o liczny udział w tem zebraniu.

Wydział Krak. Stowarzyszenia Kupców

biorstw, by konsumcja ich wytworów względnie częstsze korzystanie z przejazdów tramwajami przyczyniły się do większej rentowności każdego poszczególnego przedsiębiorstwa. Badać, owszem, ale każde badanie musi mieć swój kres i latami całemi niemi zasłaniać się nie można. To też spodziewamy się, że niniejszy nasz apel odniesie niebawem pożądany skutek.

Staraliśmy się w powyższem przytoczyć bodaj w przybliżeniu kilka gałęzi gospodarki ogólno-państwowej, w których zmiany na lepsze jaknajspieszniej wprowadzone być muszą. Wskazaliśmy w nich na odwrotną stronę medalu ostatnich poczynań Władz państwowych, w nadziei, że zło nie pozostanie nadal nietknięte, gdyż reformy, które wyżej wymieniamy leżą niewątpliwie w dobrze pomyślanym interesie ogólnej gospodarki państwowej. Czekamy wyników i spodziewamy się, że rychło nastąpią.

Sf.

Adw. Dr. D. SCHLANG.

Co nowego przyniosła nowela do ordynacji podatkowej.

Zaledwie rok dzieli nas od czasu wprowadzenia w życie nowej ordynacji podatkowej z dnia 15-go marca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr 39 i już okazała się potrzeba dokonania istotnych zmian. Z uwagi na niezmierną ważność ordynacji podatkowej, zawierającej wszelkie przepisy o sposobie dokonywania wymiarów, o środkach odwoławczych, sankcjach karnych i t. p. oraz ze względu na natychmiastowe wejście w życie ostatniej noweli, jest rzeczą konieczną zapoznać się w ogólnym zarysie ze zmianami wprowadzonemi do ordynacji podatkowej dekretem Prez. Rzplitej z dnia 14-go stycznia 1936 r. Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 13.

Zmiany wprowadzone nowym dekretem mają przedewszystkiem na celu wzmocnienie zakresu działania Urzędów Skarbowych przez zakreślenie im znacznie szerszych uprawnień i zaostrzenie sankcyj wobec płatników, a tylko w małym stosunkowo stopniu uwzględniają postulaty życia gospodarczego.

A) ZMIANY PRZEPISÓW W POSTĘPOWANIU WYMIAROWEM

a) W postępowaniu przygotowawczem sprecyzowany został w sposób stanowczy obowiązek wszystkich władz, urzędów, giełd pieniężnych i towarowych, instytucji ubezpieczeniowych, banków pań-

Koncesjonowane Biuro Buchalteryjno - Rewizyjne

JÓZEFA PROPPERA

ZAPRZYSIĘŻONEGO ZNAWCY SĄDOWEGO

Kraków, ulica Karmelicka l. 5 - Telefon Nr. 171-05

Organizacja, zakładanie ksiąg, bilansowanie, nadzór, kontrola, likwidacja, rozliczanie spólników, sprawy podatkowe. Czynności wykonuje również na prowincji.

stwowych i prywatnych, oraz wszelkich wolnych zawodów itp. do zezwalania władzom skarbowym na przeglądanie wszelkich ksiąg, dokumentów, zapisków i dostarczeniu bezpłatnie wszelkich informacji na pisemne żądanie władzy (Nowela do art. 60 o. p.) Nie zastosowanie się do tego żądania może spowodować grzywnę do wysokości zł. 1000, zamienionej w razie nieściągalności na areszt zastępczy (art. 201 p. c) i 162 o. p.).

b) Wszyscy płatnicy obowiązani są okazywać organom władzy skarbowej wszelkie zapiski, dokumenty, księgi handlowe, posiadające znaczenie dla wymiaru podatków. W razie obawy, że znalezione księgi lub zapiski zostaną usunięte lub przerobione, może je lustrator bezzwłocznie zabrać do Urzędu na przeciąg do 30 dni (art. 82 p. 3).

Niezastosowanie się do powyższego powoduje te same sankcje karne, jak wyżej pod a) przytoczono.

c) Po przeprowadzeniu lustracji ksiąg, obowiązany jest lustrator natychmiast doręczyć **płatnikowi odpis protokołu**, na który płatnik może się oświadczyć pisemnie do dni 7 (art. 92 o. p.). Dotychczas obowiązku doręczenia protokołu ustawa nie przewidywała, a płatnik musiał dopiero prosić o jego doręczenie.

d) **Obowiązek ujawnienia nazwisk odbiorców przy sprzedaży hurtowej został uchylony** i odnosi się to do ksiąg prowadzonych od 1. stycznia 1935 roku (Rozp. Min. Skarbu z 14. I. 1936 Dz. U. Nr 3).

B) ZMIANY W POSTĘPOWANIU ODWOŁAWCZEM

a) Odwołanie musi zawierać nadal tesame dane co dotychczas, z tem, że odpada potrzeba zapodawania, pod jakim względem uważa się wymiar za nieprawidłowy. Najważniejszą rzeczą odwołania jest wskazanie **konkretnych zarzutów** przeciwko ustaleniu władzy, jakiej zmiany się żąda (a więc czy zupełnego uchylenia, czy tylko obniżenia wymiaru z podaniem kwoty), dalej środki dowodowe (świadków, znawców, dokumenty i t. p.) na uzasadnienie odwołania, oraz podpis i adres. Te formalności zostały o tyle zmniejszone, że tylko w razie braku podpisu płatnika na odwołaniu należy mu je zwrócić, celem uzupełnienia do dni 7 — bo inaczej odwołanie nie będzie rozpatrzone (bez biegu). W innych wypadkach (n. p. brak świadków lub konkretnych zarzutów) Władza odwoławcza **musi mimo to odwołanie rozpatrzeć** (nowy art. 113).

Płatnik nie może cofnąć odwołania wniesionego bez zgody władzy wymiarowej (nowy art. 116). Dotychczas, jak długo odwołanie nie było odesłane do Izby Skarbowej, płatnik mógł swobodnie cofnąć odwołanie bez żadnych następstw. Obecnie **musi się na to zgodzić Urząd Skarbowy**. Dlatego należy być bardzo ostrożnym przy wnoszeniu odwołań, aby się nie narazić na t. zw. wymiar dodatkowy, uzupełniający.

c) W razie wniesienia odwołania od orzeczenia karnego co do świadectwa przemysłowego lub grzywny, względnie w razie żądania rozpatrzenia tego odwołania przez Sąd, może Urząd Skarbowy także i w tych wypadkach (podobnie, jak dotychczas przy odwołaniach podatkowych) we własnym zakresie załatwić odwołanie w granicy zł. 300 (art. 116).

d) Dotychczasowa ordynacja przewidywała, że **prawo do wymiaru podatków** przedawnia się w ciągu 5 lat (art. 105). Obecnie następuje również przedawnienie **prawa ściągania podatku** w razie upływu 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym podatek był płatny (art. 130 a). Przedawnienie to przerywa się jednak jeżeli podatek został rozłożony na raty, lub prowadzona była egzekucja lub doręczono upomnienie, albo gdy władza podjęła czynność zmierzającą do ściągnięcia podatku. W tych wypadkach liczy się przedawnienie 5-letnie na nowo od końca roku kalendarzowego, w którym to zdarzenie przerywające przedawnienie nastąpiło.

Należy zaznaczyć, że przy podatkach, płatnych przed wejściem w życie tego dekretu liczy się okres 5-letniego przedawnienia **dopiero od 1. stycznia 1936 roku** (208 e).

C) ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA PODATEK.

a) Nowela zwiększyła odpowiedzialność za podatek zaległy przez poprzednią osobą prawną (n. p. Spółkę z ogr. odp.) w razie nabycia przedsiębiorstwa lub nawet t. zw. zespołu przedmiotów, bez których

nie można kontynuować dotychczasowej działalności poprzedniej osoby prawnej. Nowa spółka odpowiada solidarnie za podatek dochodowy poprzedniej osoby prawnej.

b) Ważnem jest postanowienie, że w razie spisania protokołu karnego z powodu nieposiadania właściwego patentu przez kupców i agentów, nie mających stałego lokalu handlowego, n. p. przeciwko prowadzącym skup zawodowy, handel jarmarczny, wędrowny, obnośny i wszystkie t. zw. zajęcia przemysłowe (kat. II b, komiwojażer i t. p.) może Urząd Skarbowy już przy spisaniu protokołu zabezpieczyć należytość za świadectwo na towarze i majątku ruchomym (art. 140 a). Jest to bardzo ostry przepis dla t. zw. agentów, komiwojażerów, drobnych handlarzy, jeżdżących po prowincji bez patentu.

D) PRZEPISY KARNE.

a) Najważniejszą nowością jest, że władza, wymierzając grzywnę pieniężną, może zarazem orzec, że w razie nieściągnięcia, zastosuje się **areszt zastępczy** (art. 162 i 163 oraz 201 p. e). Uprawnienie to odnosi się do wszelkich przestępstw podatkowych **z wyjątkiem wykroczeń porządkowych z art. 188 o. p.** (t. j. niezgłoszenie się w wyznaczonym terminie — na wezwanie władzy). W razie wniesienia odwołania od orzeczenia karnego następuje zawieszenie wykonania aż do chwili prawomocności. Karę aresztu wykonuje Sąd grodzki na żądanie Urzędu. Karę aresztu będzie zatem można stosować do następujących przestępstw podatkowych:

1) złożenie nieprawdziwego zeznania podatkowego lub wyjaśnienia (art. 179 o. p.).
2) **Wykupno niewłaściwego lub żadnego świadectwa przemysłowego** (art. 181).
3) Prowadzenie nierzetelnych ksiąg handlowych (art. 180).
4) Nieokazanie ksiąg handlowych i gospodarczych (art. 184).
5) Przeszkodzenie dokonywania lustracji i oględzin przedsiębiorstwa (art. 185).
6) Złożenie nieprawdziwego zeznania (art. 186).

Natomiast w razie niezastosowania się do wezwania władzy o złożenie zeznania do wymiaru podatku, do złożenia wyjaśnienia i informacji o odbiorcach, do stawiennictwa itp. przestępstw porządkowych, może być narażony tylko na grzywnę, bez zamiany na areszt (art. 162 i 188 o. p.).

Dekret wszedł w życie z dniem ogłoszenia (15-go stycznia 1936 r.) i obowiązuje już przy wymiarze **podatku przemysłowego za rok 1935.**

Adw. Dr. Ignacy Lauer.
Kraków.

Zmiana ustawy o opłatach stemplowych.

Dekret Prez. R. P. z 14. stycznia 1936 (Dz. Ust. Nr. 3, poz. 15) znowelizował obok podatku przemysłowego także i ustawę o płatach stemplowych. Zmiany wprowadzone w tej ostatniej dziedzinie mają **doniosłe znaczenie dla kupiectwa,** bo zwalniają je od przestrzegania drobnostkowych a nieraz dokuczliwych formalności. Mam tu na myśli **skreślenie art. 72, 73 i 74** ustawy o opłatach stemplowych.

Zniesione artykuły przepisywały w sposób szczegółowy sposób uiszczania opłat od rachunków, faktur, i to tak faktur krajowych, jak i poza-krajowych. W tej dziedzinie zwłaszcza w ostatnim czasie powstała kwesta, jak należy uiszczać opłaty w przypadku posługiwania się fakturami wyrywanemi z ksiąg grzbietowych. Organy skarbowe stały na stanowisku, że w takim wypadku miały być ostemplowane kopje, — pozostające u wysyłającego; mnożyły się podwyżki. **otóż wszystkie te kwestje z dniem 15 stycznia 1936** zniknęły. Faktury, rachunki są **od tego dnia wolne od stempla rachunkowego**, kończy się zatem przynajmniej w tym kierunku martyrologja świata handlowego i przemysłowego. To zwolnienie od płaty stemplowej jest jednakże tylko pozorne, bo ten stempel opłacać będzie świat handlowy i przemysłowy w stawce podatku od obrotu, podwyższonej w porównaniu z ostatnio obowiązującemi stawkami. Ta jednak podwyżka nie daje się dotkliwie odczuć w porównaniu z temi niedogodnościami, na jakie był narażony świat handlowy i przemysłowy przy wykonywaniu zniesionych przepisów ustawy stemplowej.

Dalsza inowacja, mająca także istotne znaczenie dla kupców i przemysłowców polega na skreśleniu przepisów art. 136, 137 i 138, a więc wszystkie **kwity,** wydawane od dnia 15. stycznia 1936 r. są **wolne od opłaty stemplowej** i to bez względu na to, odbiór czego zostaje pokwitowanym i bez względu na wysokość pokwitowanego świadczenia.

W dotychczas obowiązującej ustawie stemplowej był przepis, że umowy na piśmie sporządzone przez kupców i przemysłowców, jeżeli tylko chociby jeden z kontrahentów zawarł umowę w zakresie swego przedsiębiorstwa opodatkowanego podatkiem przemysłowym **są wolne od opłaty, jeżeli pisma takie były**

OŁÓWKI GRAFITOWE, KOPJOWE i KOLOROWE
DLA SZKÓŁ, BIUR i RYSOWNIKÓW
POLECA:
Polska Fabryka Ołówków
L. i C. HARDTMUTH-LECHISTAN
SP. AKC. W KRAKOWIE
Gener. zastępstwo: Bernard Ratz Kraków, Czarnowiejska 70
Do nabycia we wszystkich składach papierniczo-piśmienniczych

zaopatrzone w podpis tylko jednej ze strony i to w podpis nielegalizowany. To postanowienie ustawowe zostało znowelizowane w tym kierunku, że **wszelkie umowy o świadczenia usług** będą wolne od opłaty stemplowej, jeżeli choćby tylko jedna strona jest opodatkowana podatkiem przemysłowym lub ustawowo od niego zwolniona (np. eksport półfabrykatów) i zawarła umowę w zakresie swego przedsiębiorstwa. **Wolne** są zatem umowy **z komisantami, spedytorami, pośrednikami**, zawarte przez przedsiębiorcę opodatkowanego podatkiem przemysłowym choćby umowę **podpisały obie strony a nawet podpis legalizowały.**

Oczywiście **wolne są** także od stempla umowy na piśmie **z pracownikami** niemniej umowy o przyjęcie ucznia na praktykę.

W związku z tem stoi nowelizacja art. 69; odtąd więc **wszelkie umowy sprzedaży**, zawarte między dwiema stronami, z których choćby jedna podlega podatkowi przemysłowemu lub ustawowo od niego jest zwolniona są **wolne** od opłaty stemplowej, nawet gdyby umowę podpisały obie strony i choćby na tej umowie podpisy były legalizowane. Wszelkie zatem **umowy o dostawę**, sporządzone przez kupców i przemysłowców lub umowy o sprzedaż, przez nich zawarte, są bez względu na formę pisemnej umowy **wolne** od opłaty stemplowej.

DR. ARTUR GLASNER
adwokat

Przestępstwa skarbowe i administracyjne a amnestja.

Życie gospodarcze kupca i przemysłowca płynie korytem, którego brzegi obwałowane są normami prawnemi regulującemi bieg prądu. Naruszenie tych tam i wałów staje się zjawiskiem bardzo częstem i łatwo kupiec lub przemysłowiec staje się przestępcą skarbowym, lub administracyjnym.

Przepisy zaś zaklauzulowane normami i rygorami karnemi są różnolite, jak rozmaite są przejawy życia gospodarczego.

Zorjentowanie się w tych przepisach dla fachowego prawnika jest rzeczą trudną, a więc tem trudniejszą jest ono dla przeciętnego kupca i przemysłowca.

Ustawa amnestyjna z 2 stycznia 1936 r. — zawiera bardzo skąpe i zbyt ogólnikowe postanowienia, o ile chodzi o przestępstwa skarbowe, lub administracyjne.

Skonfrontowanie właśnie przepisów amnestyjnych z temi poszczególnemi przepisami rozrzuconemi po najrozmaitszych ustawach, dekretach i rozporządzeniach jest przedmiotem niniejszego artykułu.

Wyjaśnieniem przepisów wchodzących w przedmiot zajmują się dwa okólniki Min. Skarbu z 10. I. 1936. i z 11. I. 1936 r. ogłoszone w Dzienniku urzędowym Min. Skarbu Nr. 1. z r. 1936. oraz okólnik Min. Spraw Wewn. z 21. 12. 1935 r. ogłoszony w Dzienniku urzęd. Min. Spraw Wewn. z 31. 12. 1935 r. a więc z czasu przed ogłoszeniem ustawy amnestyjnej.

Przechodząc do ogólnych zasad, wyrażonych w ustawie amnestyjnej stwierdzić należy, że datą miarodajną dla stosowania amnestji jest dzień **11 listopada 1935 r.** — a więc okres czasu, do którego amnestja się odnosi, zamyka się datą 11 listopada 1935 r. — Naturalnie, że **podpadną pod amnestję przestępstwa popełnione przed owym czasem**, a więc **nie** przestępstwa **trwałe** i **ciągłe**, których początek sięga z przed 11 listopada 1935 r. a które w dalszym ciągu trwają.

Niepodobna w ramach niniejszego artykułu wyjaśnić całą teoretyczną i praktyczną treść przestępstw trwałych i ciągłych, dlatego niech krótki przykład rzecz tę wyjaśni. I tak przedsiębiorca, który bez odpowiednich uprawnień prowadzi przedsiębiorstwo, a więc np. sprzedaje wyroby alkoholowe lub je produkuje, nie posiadając odpowiednich uprawnień, dopuszcza się przestępstwa ciągłego, trwałego, natomiast przedsiębiorca, który nie wykupił odpowiedniego świadectwa przemysłowego dopuszcza się

przestępstwa przez samo niewykupno odpowiedniego świadectwa przemysłowego.

Tak zatem jedynie czyn przestępny popełniony przed 11. listopada 1935 r. — albo przestępstwo trwałe lub ciągłe, które **skończyło się przed 11. listopada 1935 r.** — **będzie podlegało amnestji**, o ile naturalnie i inne warunki dla stosowania amnestji zajdą.

Ustawa amnestyjna mówi jedynie o przestępstwach dokonanych przed 11. listopada 1935 r. lecz nie ulega wątpliwości, iż amnestja stosowana będzie również nie tylko do czynów dokonanych, ale także usiłowanych, o ile usiłowanie samo jest karalne.

W przypadkach, gdy osoba trzecia odpowiada za kary pieniężne nałożone na sprawcę, ta osoba trzecia skorzysta również z amnestji, jeśli z niej sprawca korzystał będzie. — Taksamo z amnestji skorzystają podżegacze i pomocnicy, choćby bezpośrednio sprawcami nie byli, jeśli amnestja do sprawy będzie miała zastosowanie.

Na skutek amnestji darowane będą jedynie **kary**, a nie odszkodowania, a także można — ale nie musi się orzec o przepadku przedmiotów i narzędzi przestępstwa tytułem środka zabezpieczającego, chociażby popełnienie samego przestępstwa pod amnestję podpadało. Natomiast przedmioty zajęte w sprawach o przestępstwa skarbowe tytułem zabezpieczenia kar pieniężnych podlegają zwrotowi, skoro kara pieniężna spowodu amnestji jest darowana. — Amnestja nie zwalnia od obowiązku złożenia uszczuplonej należności.

PRZESTĘPSTWA SKARBOWE,

o których mówi ustawa amestyjna, dzielą się w myśl ustawy tej na takie, które przewidziane są przez ustawę karno-skarbową (z 18. III. 1932 DZURP. Nr. 34, poz. 355) oraz przestępstwa określone w innych przepisach o „daninach publicznych".

Dla całości obrazu przytoczyć należy, że według zasad ustawy karno-skarbowej ulegają ukaraniu przestępstwa polegającego na naruszeniu przepisów w zakresie 1) opłat celnych i obrotu towarowego z zagranicą, 2) monopolu tytoniowego, 3) monopolu spirytusowego, oraz opodatkowania kwasu octowego i drożdży prasowanych, 4) monopolu solnego, 5) monopolu zapałczanego, oraz opodatkowania zapalniczek, 6) państwowej wyłączności loterji, 7) podatku (akcyzy) od prawa, 8) podatku od wina i miodu syconego, 9) podatku od węgla, 10) podatku od kart do gry, 11) patentów akcyzowych, 12) obrotu towarowego z wolnem miastem Gdańskiem, 13) podatku od tłuszczów.

Niepodobna naturalnie wyliczyć wszystkich przestępstw szczegółowo, które określa ustawa karno-skarbowa, gdyż ramy artykułu są za szczupłe.

Pod amnestję z powyższych przestępstw określonych w ustawie karno-skarbowej podpadają jedynie: 1) przestępstwa porządkowe, za które uważa się przestępstwa zagrożone przez ustawę karno-skarbową **karą pieniężną porządkową**. — Ustawa karno-skarbowa wymienia szczegółowo z każdego zakresu przestępstwa i stanowi w każdym dziale przepis ogólny, iż karą pieniężną porządkową karze inne wymienione w ustawie karnej skarbowej przestępstwa, a które to przestępstwa są naruszeniem przepisów co do monopolu soli, podatku od piwa i t. d., co wspomniano powyżej.

2) polegające na uszczupleniu dochodu skarbowego, jeżeli podstawa wymiaru kary nie przekracza 200 złotych. — W tym przypadku dopiero po przeprowadzeniu przez władze dochodzeń, mających na celu ustalenie podstawy wymiaru kary, będzie można stosować amnestję tak, że w tych przypadkach z konieczności postępowanie będzie mogło być wdrożone, chociażby przestępstwo podpadało pod amnestję.

3) przestępstwa polegające na naruszeniu nakazu przywozu, wywozu lub przewozu towaru, jeśli wartość towaru nie przekracza kwoty 500 złotych.

Tu tak samo, jak w przypadkach pod 2) koniecznem będzie wdrożenie postępowania dla ustalenia wartości towaru, gdyż dopiero takie postępowanie może wykazać możność stosowania amnestji.

4) przestępstwa, za które grozi wyłącznie kara pieniężna 1.000 złotych. Nie chodzi tu zatem o przestępstwa, za które orzeczono karę **do** 1.000 złotych, ale za które **taka** kara grozi. — Jeśli zatem wymierzono karę poniżej 1.000 zł., a ustawa grozi za taki czyn powyżej 1.000 złotych amnestja stosowana będzie.

Jest niemożliwością wyliczenie w ramach niniejszego artykułu tych wszystkich przestępstw, które ustawa amnestyjna ma tutaj na myśli. — Przestępstwa takie w ustawie karno-skarbowej są wyliczone. — Naturalnie, że postanowienie tu zamieszczone nie ma tu nic wspólnego z przestępstwami porządkowemi, gdzie zagrożono karą pieniężną i przepis ten do tych kar się nie odnosi.

W przypadku pod 2), 3) i 4) wyłączone będą z pod amnestji przestępstwa, jeśli przestępstwa te są zagrożone, oprócz kar majątkowych ponadto zasadniczemi karami pozbawienia wolności.

5) przestępstwa, które ustawa amnestyjna szczegółowo wymienia i które zostają dlatego szczegółowo niżej wymienione.

a) mimo przepisu pod 4) zamieszczonego amnestja stosuje się do wypadków niezgodnego z rzeczywistością zadeklarowania przedmiotu przy obrocie celnym, jeśli nie ustalono winy deklarującego, za co ustawa przewiduje karę do 2.000 złotych.

b) podlegają dalej amnestji przestępstwa pielęgnowania rośliny tytoniowej, która wyrosła, choć jej nie posiano, lub nie posadzono, jeśli przestrzeń gruntu nie przenosi 2. metr. kwadrat.

c) podlegają amnestji przestępstwa uprawy tytoniu przez upoważnionego plantatora na innym gruncie lub z inego nasienia, aniżeli wymienionych w dokumencie koncesyjnym.

d) podlegają amestji przestępstwa popełnione przez nabywanie wyrobów tytoniowych pochodzących z prywatnej fabrykacji, lub przestępstw sprzedaży przez upoważnionego sprzedawcę wyrobów tytoniowych po cenie wyższej od taryfowej,

Zastanów się dobrze zanim oddasz do naprawy swoją maszynę do pisania lub rachowania

Prawdziwą rękojmię precyzyjnej i trwałej naprawy dają

wybitnie kwalifikowane siły fachowe Zjedn. Warsztatów

UHER i ABSLER

Kraków, ul. Jana 11 (róg Marka) Telef. 109-05

e) podlegają amnestji przestępstwa popełnione przez sprzedaż napojów spirytusowych bez zezwolenia władzy skarbowej, albo przez sprzedaż czystych wódek monopolowch po cenach wyższych od cen ustalonych przez Min. Skarbu,

f) podlegają amnestji przestępstwa popełnione przez naruszenie przepisów o państwowej wyłączności loterji z wyjątkiem urządzenia i prowadzenia loterji na cele społeczne. — W tych przypadkach może być jednakowoż wdrożone postępowanie, celem ustalenia celu loterji.

g) podlegają amnestji przestępstwa popełnione przez nabycie, ale jedynie nabycie, a nie sprzedaż lub przechowanie sztucznych środków słodzących (sacharyny) bez przepisanego zezwolenia, jeśli ilość nabytych środków nie przekracza dwóch gramów.

Spośród zaś przestępstw określonych w innych przepisach „o daninach publicznych“ podlegają amnestji jedynie te przestępstwa, za które grozi wyłącznie kara pieniężna — do 1.000 złotych, albo kara grzywny do tej wysokości. — Nie są objęte amnestją przestępstwa, za które grozi kara **pod postacią wielokrotnie uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności skarbowej** n. p. grzywny przy wykupnie niewłaściwego świadectwa przemysłowego, stanowiącej wielokrotną uszczuplonej należytości lub **podwyżki wymierzane w myśl przepisów o opłatach stemplowych,** stanowiące również **wielokrotną uszczuplonej nadwyżki,** oraz za które **obok kary pieniężnej** (grzywny) grozi kara aresztu.

Niepodobna wymienić szczegółowo tych wszystkich czynów zakazanych przez poszczególne ustawy i przepisy. — Jednakowoż wyczerpująco przytacza te przepisy okólnik Ministerstwa Skarbu z 10. I. 1936 r. — powołując jedynie cyfry i liczby przepisów. — Przestępstwa przewidziane, **podlegające amnestji** wylicza się tutaj szczegółowo:

a) czyny przewidziane **w art. 188 ord.** podatkowej a popełnione przez to, że nie uczyniono zadość w wyznaczonym terminie bez dostatecznego usprawiedliwienia wezwaniu, poleceniu lub żądaniu władzy skarbowej, albo nakazowi wynikającemu bezpośrednio z przepisów ordynacji podatkowej lub innych ustaw podatkowych. — Więc zawsze tam, gdzie władze ukarały, lub mogły ukarać na zasadzie przepisu art. 188 ord. podatkowej,

b) czyny przewidziane w art. 187 § 1. ord. podat. popełnione przez to, że ktoś jako członek, lub zastępca członka komisji odwoławczej, lub jako biegły ujawnił stosunki majątkowe, zarobkowe, dochodowe lub gospodarcze płatnika, o których powziął wiadomość w związku i spowodu pełnienia swych funkcyj,

c) przestępstwa przewidziane **w dawnej** ustawie o podatku przemysłowym w brzmieniu ustawy z 1932, a to jedynie popełnione przez to, że sprawca 1) osobom dokonywującym lustracji nie okazał prowadzonych w przedsiębiorstwie ksiąg, lub innych zapisków, 2) nie umieścił w przedsiębiorstwie lub składzie na miejscu widocznem świadectwa przemysłowego, karty rejestracyjnej, lub nie okazał osobom dokonywującym lustracji świadectwa przemysłowego na handel wędrowny, 3) nie zaopatrzył zakładu handlowego lub przemysłowego oraz oddzielnego składu w szyld, 4) nie przedstawił świadectwa przemysłowego, lub karty rejestracyjnej celem uzyskania adnotacji w razie zmiany osoby przedsiębiorcy, 5) nie złożył prośby o wydanie duplikatu świadectwa przemysłowego, w razie stwierdzenia faktu zagubienia świadectwa, 6) nie złożył w terminie zeznania o obrocie lub przedstawił w zeznaniu o obrocie niezupełne dane. Wszystkie te przestępstwa podlegają obecnie przepisom ord. podatkowej, a amnestja stosować się będzie tylko wówczas, gdy czyny podpadną pod przepisy ord. podatkowej w granicach wyżej pod a), b) i d) przestępstaw przewidziane w ustawie o państwowym podatku dochodowym w poprzedniem brzmieniu (DZURP. Nr. 58 z 1925), a popełnione przez to, że sprawca:

1. nie złożył w terminie jako zajmujący mieszkanie właścicielowi domu wykazu osób zamieszkujących z nim razem, albo nie podał jako głowa rodziny szczegółowego wykazu osób będących na jego utrzymaniu, albo jako właściciel nie sporządził imiennych list osób zajmujących w dniu 15. 12. w jego domu pomieszczenia.

2. nie złożył zeznania o dochodzie albo przedstawił w zeznaniu niezupełne dane,

3. nie zezwolił reprezentantom władzy na przejrzenie wszelkiego rodzaju ksiąg, aktów i dokumentów i innych zapisków, jak również na sporządzenie z nich wyciągów niezbędnych do opodatkowania,

4. jako służbodawca nie spełnił obowiązku wpłacenia podatku potrącanego pracownikowi,

Wszystkie powyższe przestępstwa podpadają pod przepisy ord. podatkowej wyżej pod c) wkońcu,

e) przewidziane w ustawie o nadzwyczajnym podatku od niektórych zajęć zawodowych w art. 10 ust. 6, ustawy w poprzedniem brzmieniu z roku 1931. Obecnie podlegają ord. podatkowej (patrz wyżej pod e) w końcu,

f) przewidziane w ustawie o państwowym podatku od energji elektrycznej — obecnie podlegają przepisom ord. podatkowej (patrz wyżej pod c) w końcu),

g) tosamo należy powiedzieć o przestępstwach z art. 42 i 43 ustawy o podatku od kapitałów i rent z r. 1920. (DZURP. Nr. 76),

h) przestępstwa z art. 22 ustawy z 29. maja 1920, w przedmiocie zmiany przepisów o opodatkowaniu spadków i darowizn,

i) przestępstwa z ustawy o państwowym podatku o uboju popełnione wbrew przepisom tejże ustawy.

Zauważa się, że ordynacja podatkowa stosuje się obecnie do 1) podatku gruntowego, 2) od nieduchomości w gminach miejskich i t. d., 3) od lokali, 4) placów oudowlanych, 5) od energji elektrycznej, 6) podatku przemysłowego 7) dochodowego, 8) nadzwyczajnego od niektórych zajęć zawodowych, 9) wojskowego, 10) od kapitałów i rent. — Tak zatem amenstja podatkowa w tych wszystkich sprawach stosowana będzie w myśl tego, co wyżej pod 1) i 2) powiedziano w bardzo szczupłym zakresie.

O ile chodzi o przepisy ustawy o opłatach stemplo-

GILZY i BIBUŁKI
ALTESSE
MOKKA — PEŁNOWATKI
uszlachetnia każdy gatunek tytoniu.

wych, to amnestji podpadać będą jedynie przestępstwa popełnione przez to, że sprawca sprzedawał papier stemplowy, lub znaczki stemplowe po cenie wyższej niż oznaczona przez władze skarbowe oraz przestępstwa przewidziane w art. 43 tejże ustawy, tj. te przestępstwa, które nie są wyraźnie wymienione w ustawie.

Zatem również w bardzo szczupłym zakresie amnestja tu stosowana będzie.

Ustawa amnestyjna stosuje się również do osób, które wykorzystały z dawnych ustaw amnestyjnych, o ile amnestja obecna jest szerszą.

Amnestję stosować mają władze **z urzędu** bez wyczekiwania wniosku strony. — Stosuje ją pierwsza instancja, a gdy przedłożono sprawę sądowi, lub instancji wyższej, natenczas stosuje ją sąd, lub ta władza wyższa. Jeśli jednak umorzenie następuje przez sąd, może strona żądać przeprowadzenia postępowania, co jednak nie dotyczy spraw należących do właściwości władz administracyjnych. — Na postanowienie służy zażalenie.

Już znacznie szerzej stosuje się amnestja do przestępstw, których karanie należy do właściwości władz administracyjnych. Do właściwości bowiem władz administracyjnych, należą wszelkiego rodzaju wykroczenia w najrozmaitszych ustawach przewidzianych, których niepodobna tutaj wyliczać. — Ustawa amnestyjna podciąga pod swe przepisy wszystkie **wykroczenia dokonane** przed 11. listopada 1935 r. — Gdzie zatem podciągnięto jakiś czyn pod przepisy ustaw administracyjnych, a stanowią **one wykroczenie, natenczas sprawca z amnestji korzystać** będzie. Amnestję stosują władze administracyjne, a jeśli już nastąpiło żądanie skierowania sprawy do sądu — **sprawa tam nie będzie przekazana. — Obwiniony nie może** się sprzeciwić stosowaniu amnestji.

Do władzy bezpośrednio przełożonej służy zażalenie spowodu wadliwego stosowania amnestji.

Wyjątek stanowią jedynie wykroczenia z ustawy o broni i amunicji, oraz wykroczenia popełnione przez kierującego zakładem pracy przez to, że nie opłaca do instytucji ubezpieczeń społecznych potrącanych na rzecz tych instytucyj przy wypłacie pracującym wynagrodzenia, oraz przez to, że złośliwie, lub przez lekceważenie wstrzymuje wypłatę, obniża ją pracownikowi, lub zmusza do przyjęcia wynagrodzenia w innej postaci. — Wykroczenia te nie będą korzystały z amnestji.

Należy jeszcze wskazać na przeróżne przestępstwa, które w życiu kupca, lub przemysłowca przy prowadzeniu **przedsiębiorstwa zdarzyć się mogą, a które przewidują** np. kodeks handlowy w dziale o spółkach z ogr. odpow. lub o spółkach akcyjnych, lub też w innych podobnych ustawach. — Do przestępstw tych stosować się będzie ustawa amnestyjna w myśl postanowień zawartych w art. 3, o ile nie istnieje powrót do przestępstwa, a w szczególności są darowane kary grzywny, oraz kary pozbawienia wolności oznaczone w rozmiarze nie powyżej 6. miesięcy, zaś co do innych kar, to amnestja daruje tylko część kary.

We wszystkich zatem tych przypadkach postępowanie zasadniczo winno się toczyć o ile jest przewidziana także kara pozbawienia wolności. — Sąd może jednak postępowane umorzyć, jeżeli jest zdania, że nie należy wymierzyć karę wyższą, jak karę grzywny, lub karę pozbawienia wolności powyżej 6. miesięcy.

Z pod ustawy amnestyjnej wyjęto przestępstwa spowodu wystawienia czeków bez pokrycia (art. 51 ustawy czekowej) oraz przestępstwa z ustawy o rejestrowym zastawie drzewnym lub rolniczym.

Dr. Artur Glasner
adwokat.

B. minister Klarner w obronie handlu.

Były minister inż. Czesław Klarner, prezes Zw. Izb Przemysłowo - Handlowych wygłosił w dniu 8-go stycznia przez radjo przemówienie na temat konieczności pozytywnego stosunku społeczeństwa do handlu. Całkowita preponderacja wsi i gospodarcze pokrzywdzenie miast — mówił inż. Klarner — datuje się w Polsce od czasów najdawniejszych. W chwili obecnej miasta polskie, które reprezentują jedną trzecią część ludności, są obciążone w skali 85 proc. na rzecz budżetu Państwa, gdy dwie trzecie ludności, zamieszkałej na wsi, przykłada się w 15 proc. do tegoż budżetu. Stosunek obciążeń mieszkańca miast i mieszkańca wsi wynosi 10:1.

To są niezwykłe anomalje, bolesne skutki 150-letniej niewoli politycznej, zniszczeń wojennych w skali niepomiernie wyższej, niż rezultat światowego przesilenia gospodarczego. Dlatego też walka w dzisiejszym kryzysem w Polsce sprowadza się przedewszystkiem do walki z zasadniczemi niedomaganiami społecznemi i gospodarczemi, złagodzenie których przyniesie Polsce poważną ulgę.

Społeczeństwo winno zrozumieć, iż praca kupca jest tak samo twórcza, jak praca rolnika, przemysłowca, czy rzemieślnika, iż handel nie jest zbędnem ogniwem między producentem i konsumentem, nie może być usunięty i wzięty poza nawias pracy gospodarczej.

Dzięki swej twórczej roli handel utrzymał się przez tysiące lat i zdobył sobie szacunek i należyte zrozumienie dla swej twórczej roli wśród narodów kulturalnych całego świata. Wszystkie narody zamożne posiadają rozwinięty własny handel, gdy cechą narodów biednych jest niedorozwój i brak handlu.

A w dobie dzisiejszej zawód kupiecki nic nie stracił ze swej aktualności. Raczej przeciwnie. Gdy

Buchalter-bilansista (rutynowana siła) zaprowadza prawidłową księgowość, którą kupiec **osobiście** prowadzić potrafi i którą Urząd Skarbowy uznaje. Zaprowadza księgi według różnych systemów, także: najnowszy **System przebitkowy** (automatyczna kontrola)! Ewentualnie prowadzi też księgowość godzinowo. Przeprowadza kontrolę zaniedbanej księgowości. Sporządza **Bilanse.** Zgłoszenia pod: „Gwarancja“ do „Przeglądu Kupieckiego“.

zadania produkcji zostały opanowane i rozwiązane przez współczesną naukę, wiedzę i technikę, należyta dystrybucja dóbr wyprodukowanych, zapewnienie ich zbytu na rynkach wewnętrznych i zewnętrznych jest zadaniem więcej skomplikowanem, niż przed laty.

Kupiec nie jest mechanicznym robotnikiem przy procesie rozdziału dóbr.

Bolesną, a społecznie szkodliwą jest rzeczą, iż społeczeństwo nasze w oparciu o dawne, szlacheckie tradycje, nie posiada zrozumienia dla zjawisk gospodarczych i ze szczególną nieufnością odnosi się do kupiectwa.

Ataki na poszczególnego kupca mogą być usprawiedliwione, ale krytyka w czambuł kupiectwa świadczy jedynie o analfabetyzmie gospodarczym.

Tak samo możemy krytykować rolnika z racji jego niskiej jakościowo wytwórczości, bądź niejednokrotnie wyzysku, nie można jednak zwalać odpowiedzialności z tej racji na rolnictwo.

Objawy nastrojów antyhandlowych, wynikające z niezrozumienia roli zdrowego pośrednictwa handlowego i roli społecznej handlu, wszystkie objawy negatywnego stosunku społeczeństwa do handlu i kupiectwa — przeszkadzają wysiłkom w kierunku jego uzdrowienia i podniesienia, zniechęcając do nich kupiectwo, osłabiając jego siłę, a tem samem przyczyniając się do rozprzężenia aparatu wymiany.

Błędy popełnione w naszej historji w stosunku do miast, błędy, które doprowadziły do upadku tych miast, do zniszczenia stanu średniego, a w konsekwencjach objawiające się jeszcze dziś w formie zacofania gospodarczego Polski w stosunku do zagranicy, niechaj będą przestrogą, jak nie należy postępować, a równocześnie podnietą do współdziałania całego społeczeństwa w akcji podniesienia i rozwoju życia gospodarczego, w sposób równorzędny dla wszystkich dziedzin pracy narodowej.

Jeśli Polska historyczna stała szablą i pługiem, Odrodzona Rzeczpospolita może budować swą przyszłość mocarstwową i gospodarczą w oparciu zarówno o wieś, jak i miasto, zarówno na rolniku, jak robotniku, przemysłowcu, rzemieślniku i kupcu.

Kupiec, który był w naszej przeszłości najwięcej upośledzony, ma prawo domagać się stosunku i praw, w jakich rozwija się handel na szerokim świecie.

Protest kupiectwa chrześcijańskiego

przeciw nowelizacji ustawy o ochronie lokatorów i zwyżkom podatkowym.

Jak Polska długa i szeroka, ze wszystkich stron podnoszą się silne głosy kupiectwa i przemysłu, bez względu na narodowość i wyznanie, przeciw noweli do ustawy o ochronie lokatorów, wyłączającej z pod działania tej ustawy warsztaty pracy kupców i drobnych przemysłowców. Zaznaczyć wypada, że pierwszą organizacją, która spostrzegła się i przewidziała słusznie, na jak katastrofalne następstwa narażonem będzie kupiectwo, było Krakowskie Stowarzyszenie Kupców, które jeszcze dnia 1. grudnia ub. roku odbyło w tej sprawie Zgromadzenie Członków, na którem podjętą została zasadnicza rezolucja. W porozumieniu z tem Stowarzyszeniem podjęła również Krak. Kongregacja Kupiectwa interwencję zarówno na terenie lokalnym (Izba Przemysłowo-Handlowa) jakoteż na terenie warszawskim odpowiednie kroki, zmierzające do przytępienia ostrza tej nieszczęsnej ustawy. Spodziewać się należy, że miarodajne czynniki, zorjentowawszy się, na jak nieprzewidziane i rujnujące następstwa narazi ta ustawa nasze kupiectwo i drobny przemysł, na czas wyda zarządzenia, bądź znoszące te przepisy, bądź odraczające wejście ich w życie do czasu poprawy stosunków gospodarczych, względnie do czasu takiej rozbudowy miast, która automatycznie uczyni zbędnem utrzymanie w mocy ustawy o ochronie lokali. Poniżej zamieszczamy sprawozdanie z przebiegu — jednego z setek — zgromadzeń kupieckich w tej sprawie.

W dniu 19 b. m. odbyło się w sali Tow. Higjenicznego zgromadzenie kupiectwa detalicznego, zwołane przez Centralny Związek Detalicznego Kupiectwa Chrześć. R. P. w Warszawie, celem omówienia sytuacji w handlu, jaka się wytworzyła po ostatnio wydanych dekretach P. Prezydenta R. P. Jak wiadomo, kupiectwo detaliczne znalazło się w groźnej sytuacji wobec nowelizacji ustawy o ochronie lokatorów, wyjmującej z pod działania tejże ustawy przedsiębiorstwa handlowe III i II kategorji świadectw przemysłowych.

Po objęciu przewodnictwa przez Prezesa Rady Związku p. B. Kłobukowskiego oraz wybraniu prezydjum, w którem zasiedli przedstawiciele organizacyj kupieckich i rzemieślniczych, wiceprezes Związku p. W. Mierzejewski wygłosił referat, w którym scharakteryzował sytuację podekretową, podkreślając niebezpieczeństwo, jakie wynikło dla kupiectwa z nowych obciążeń.

Referat na temat nowelizacji ustawy o ochronie lokatorów wygłosił mec. J. Stażewski. Trzecim referentem był radca Izby Przem.-Handlowej p. Roman Pintara, który w rzeczowem przemówieniu omówił wyjątkowość ustawy o ochronie lokatorów, która winna być zniesiona stopniowo, ewolucyjnie, aby nie wywołała wstrząsu w handlu detalicznym.

Po przemówieniach, wywiązała się długa dyskusja, w której zabierało głos 17 mówców, stwier-

dzających konieczność nowelizacji dekretów o zniesieniu ustawy o ochronie lokatorów dla kupiectwa.

Po wysłuchaniu przemówień, zebrani powzięli rezolucję treści następującej:

REZOLUCJA

Zebrani kupcy na wielkiem zgromadzeniu, dnia 19 stycznia 1936 r. w Warszawie, celem omówienia wytworzonej sytuacji po wydaniu ostatnich dekretów Pana Prezydenta stwierdzają, że

1) Ustawa o ochronie lokatorów, chociaż jest prawem o charakterze wyjątkowym, nie może być długotrwała, gdyż tamuje rozwój ruchu budowlanego, **winna być uchylana stopniowo i równolegle ze** stabilizacją stosunków we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego. W chwili obecnej, kiedy wysiłki rządu i społeczeństwa zmierzają do zrównoważenia budżetu, wyłączenie lokali handlowych z pod ochrony lokatorów wywoła wstrząs szkodliwy, przedewszystkiem dla państwa, bo odbije się ujemnie na dochodach skarbu.

2) Kupiectwo detaliczne, wyczerpane długotrwałym kryzysem, nie jest już w stanie ponosić żadnych nowych ciężarów. Podwyżka komornego, jako następstwo wyłączenia lokali handlowych z pod ochrony lokatorów, wpłynęłaby na wzrost kosztów handlowych, co po tak dotkliwych zniżkach cen doprowadziłoby handel detaliczny do całkowitej ruiny.

Wobec powyższego, zebrani apelują do rządu o przywrócenie ochrony lokatorów dla przedsiębiorstw handlowych III i II kat. świadectw przemysłowych.

Kronika.

Zniesienie przymusu ujawnienia odbiorców.

Rozporządzeniem Min. Skarbu z 14. I. 1936 roku (Dz. Ust. Nr. 2, poz. 13) w sprawie zmiany rozporządzenia o wykonaniu ordynacji podatkowej, uchylony został ustęp 2 § 54, postanawiający, że nie uważa się za prawidłowe księgi te, w których nie są ujawniane firmy lub nazwiska odbiorców i dostawców przy hurtowym zakupie i sprzedaży towarów Odnośny przepis nie będzie stosowany do ksiąg założonych na okres obejmujący w całości lub części czas od dnia 1-go stycznia 1935 r.

Temsamem uchylone zostało zarządzenie, które stanowiło poważne utrudnienie w handlu hurtowym, gdzie szczególnie ujawnianie firm względnie nazwisk odbiorców przeważnie nie było możliwe, w następstwie czego księgi handlowe odnośnych hurtowników przy wymiarze podatków były odrzucane.

ZASTĘPSTWA DO ODDANIA: Pewna firma angielska eksportująca **artykuły sportowe** poszukuje zastępców. — Zgłoszenia **tylko pisemne** do administracji „Przeglądu Kupieckiego" pod L. 851/36/K.

WYDAWNICTWA NADESŁANE.

„Polityka Gospodarcza".

Wyszedł z druku Nr. 7 „Polityki Gospodarczej". Numer ten zawiera: artykuł wstępny — „Co dalej?" Adama Krzyżanowskiego — Złoty po dewaluacji dolara, Adolfa Atlasa — Degeneracja ubezpieczeń na życie, Władysława Barańskiego — W sprawie gospodarki tartaków państwowych. Pozatem jest szereg notatek, omawiających aktualne sprawy bieżące i uwagi polemiczne: Herezja prof. Tenenbauma. Nieżyciowe odsetki prawne, Ceny i policja, Rolnicy walczą o „samowystarczalność" surowcową, Autarkiści kupują bawełnę zagraniczną, Uparty inflacjonista, Kryminalna konkurencja ze strony etatyzmu.

SEKCJA POSZUKIWANIA PRACY PRZY STOWARZYSZENIU ŻYDOWSKICH STUDENTÓW WYŻSZEGO STUDJUM HANDLOWEGO W KRAKOWIE

poleca kwalifikowane siły biurowe do przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych oraz praktykantów biurowych.

Wszelkich informacyj udziela: Sekcja Pracy przy Stowarzyszeniu Żyd. Stud. Wyższego Studjum Handlowego w Krakowie, ul. Sienkiewicza 4.

Plenarne Zebranie Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie.

Dnia 16 b. m. odbyło się Zebranie Plenarne krakowskiej Izby Przemysłowo-Handlowej.

Zagaił je dłuższem przemówieniem prezes Izby Inż. Jan Brzozowski, charakteryzując rok 1935 a zwłaszcza jego kwartał ostatni w życiu gospodarczem państwa i okręgu, ze szczególnem uwzględnieniem działalności gospodarczej nowego Rządu.

Prez. Brzozowski imieniem życia gospodarczego, a szczególnie przemysłu i handlu okręgu krakowskiego, opowiedział się za pełnem poparciem wysiłków Rządu, zmierzających do ożywienia życia gospodarczego. W szczególności oświadczył się prez. Brzozowski za zwróceniem baczniejszej uwagi na rynek wewnętrzny oraz za utrzymaniem dotychczasowej polityki finansowo-walutowej i stworzeniem przez państwo warunków dla rozwoju inicjatywy prywatnej.

Nekrolog.

Onegdaj zmarł — po krótkich cierpieniach — *blp. Inż. Józef Schönfeld,* właściciel firmy „Lord", członek Krak. Stowarzyszenia Kupców. Blp. Zmarły był człowiekiem ogólnie cenionym i poważanym dla zalet serca i umysłu. Osieroconej Rodzinie wyraża swoje współczucie i żal

Prezydjum i Wydział
Krak. Stowarzyszenia Kupców.

ulega ograniczeniom. Jedynie w wypadkach, gdy zapytanie, skierowane do placówki zagranicznej, jest tego rodzaju, że odpowiedź może być udzielona tylko w formie poufnej, wskazane jest, ze względu na własny interes firmy, zwracanie się do placówki za pośrednictwem Państwowego Instytutu Eksportowego. W razie zaniedbania tego, zapytana placówka sama zwróci się do Instytutu z prośbą o wiadomość o danej firmie, co z natury rzeczy powodować musi zwłokę.

Wielkie bolączki kupiectwa i handlu.

Wysunięto je na konferencji członków ciał ustawodawczych z przedstawicielami kupiectwa.

W związku z obecną sesją parlamentu, podczas której rozstrzygane są zagadnienia gospodarcze, wysuwające się dziś na czoło spraw polityki państwowej, p. senator L. J. Evert, przewodniczący Komisji Budżetowej Senatu, a zarazem Starszy Zgromadzenia Kupców m. st. Warszawy zorganizował, na wniosek Zarządu Zgromadzenia, konferencję p. p. senatorów i posłów z przedstawicielami kupiectwa dla wysłuchania bezpośrednio od kupców opinji i uwag ich w zakresie aktualnych bolączek handlu w Polsce.

Po zagajeniu konferencji przez senatora Everta, który podkreślił, że zebranie ma na celu zetknięcie się p. p. senatorów i posłów, interesujących się zagadnieniami gospodarczemi, z przedstawicielami kupiectwa, delegaci poszczególnych Zrzeszeń i reprezentanci branż w rzeczowych przemówieniach poruszyli szereg palących zagadnień z dziedziny handlu wewnętrznego i zagranicznego.

W ogólnych sprawach handlu prezes Herse oświadczył gotowość udostępnienia członkom komisyj budżetowych parlamentu materjałów, opracowanych na Kongres Kupiecki w Krakowie, jako też dla t. zw. Komisji Martinowskiej.

P. Gepner scharakteryzował stanowisko czynników miarodajnych wobec handlu, podkreślając niezbędność bardziej wnikliwego i życzliwego ustosunkowania się do kupiectwa.

Z najaktualniejszych zagadnień handlu p. p. Czarnecki, Pintara, Mierzejewski i Gepner wysunęli postulat znowelizowania ostatniego dekretu w sprawie wyjęcia z pod ochrony lokatorów lokali, zajmowanych przez przedsiębiorstwa handlowe I, II i III kategorji. Zniesienie ochrony lokatorów grozi kupcom koniecznością zmiany lokalów firmowych, co jest połączone z utratą poczynionych inwestycyj lub też naraża kupców na niepomierne podwyższenie komornego, ze względu na brak kontraktów z właścicielami domów. Ponadto, jak wiadomo, dla przedsiębiorstwa handlowego, zwłaszcza detalicznego, punkt stanowi częstokroć o powodzeniu firmy. Zmiana przeddekretowego stanu rzeczy winnaby nastąpić w drodze ewolucyjnej przez stopniowe wyłączanie z pod ochrony lokatorów dobrowolnie opuszczanych lokali.

W dalszym ciągu p. p. Czarnecki, Pintara i Mierzejewski poruszyli sprawę przedłużenia dekretem handlu w soboty i dnie przedświąteczne o dwie godziny, wypowiadając się przeciwko temu, głównie z powodu nieprodukcyjnego zwiększenia kosztów handlowych (pracownicy, światło i t. d.), oraz ze względu na potrzeby wypoczynku i kulturalno-oświatowe kupców i pracowników. Ponadto mówcy wyrażali wątpliwość, czy przedłużenie pracy w handlu wzmoże obroty przedsiębiorstw.

P. Gepner nie zgadzał się z wywodami poprzednich mówców, uważając stan rzeczy, wprowadzony dekretem, za pozytywny i gospodarczo usprawiedliwiony, a to szczególnie ze względu na interes szerokich mas konsumentów.

P. p. Zylbersztejn, Zajdenman, Pintara i Czarnecki, mówili o stosunku monopoli państwowych do Kupiectwa, podkreślając moment niepewności w handlu koncesjonowanym ze względu na możliwość dowolnego cofania koncesji przez odnośne władze. Zniesiony w 1934 r. kontyngent przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych jest nadal sztucznie utrzymywany przez władze wykonawcze. Ponadto palącem zagadnieniem jest sprawa prawnego uznania przez Ministerstwo Skarbu umów, zawieranych pomiędzy koncesjonarjuszem a wykonawcą koncesji.

W dalszym ciągu p. Zylbersztejn przytoczył szereg przykładów, ilustrujących niewłaściwą politykę monopoli państwowych i niesprawiedliwy przebieg państwowych przetargów publicznych.

P. Rechthand podkreśla, że na żadnym odcinku życia gospodarczego interwencjonizm Państwa nie jest tak silny, jak w dziedzinie obrotu zagranicznego. Dla utrzymania równowagi bilansu handlowego otwiera się lub zamyka dla importu coraz to inne kraje, nie licząc się często z geografją gospodarczą. Byłoby słuszne, ażeby w stosunku do surowców, sprowadzanych z zagranicy na potrzeby przemysłu krajowego, obniżyć stawki celne.

Pp. Glinicki i Zajdenman zwrócili uwagę na konieczność wprowadzenia zmian do obowiązującej taryfy świadectw przemysłowych dla handlu, przytaczając paradoks, że w przedsiębiorstwie III-ej kategorji, w dobie obecnego bezrobocia, nie wolno zatrudniać więcej, niż jednego pracownika najemnego; podkreślono również potrzebę większego zróżniczkowania kategorji świadectw przemysłowych.

P. p. Peretz i Zajdenman podkreślili krzywdę, doznaną przez handel, z powodu zamrożenia kapitałów handlu u rolników i samorządów, wskutek ustaw oddłużeniowych. Zdaniem mówców należałoby zaradzić złemu przez utworzenie na ten cel specjalnych funduszów przy Banku Akceptacyjnym.

P. Peretz wskazywał także na konieczność utworzenia specjalnego funduszu kredytowego przez Bank Gospodarstwa Krajowego i Kasy Komunalne dla kupców-detalistów, jak również na potrzebę powiększenia funduszu gwarancyjnego dla Powierniczego Towarzystwa Eksportowego wobec wzmożonej jego działalności.

Wreszcie podniósł p. Peretz sprawę utraconych należności obywateli polskich w Rosji przedwojennej, wskazujące na przykład Anglji, gdzie sprawa ta ostatnio została zaktualizowana w toku pertraktacyj handlowych ze Związkiem Sowietów.

P. senator Evert podziękował zebranym za liczny i żywy udział w dyskusji, oświadczając zarazem w imieniu własnem i obecnych na konferencji p. p. senatorów i posłów, że poruszone zagadnienia znajdą swój oddźwięk podczas debaty w Komisji Budżetowej Parlamentu.

Punktualne wpłacanie podatków — warunkiem uzyskania zezwoleń przywozowych.

Organizacje gospodarcze poruszone zostały wiadomością o zarządzeniu min. skarbu i min. przemysłu i handlu uzależniającem wydawanie pozwoleń przywozowych od tego, czy dana firma wywiązuje się należycie ze swych zobowiązań wobec Skarbu Państwa.

W myśl powyższego zarządzenia wszyscy importerzy towarów reglamentowanych powinni dwa razy do roku — w styczniu i w lipcu — przesyłać do Centralnej Komisji Przywozowej zaświadczenia właściwych urzędów skarbowych, stwierdzające, że importer, ubiegający się o pozwolenie przywozu, zadość uczynił swym obowiązkom wobec Skarbu Państwa i wszystkie należności podatkowe i inne regularnie opłaca. W zaświadczeniu winny być również wymienione sumy, które zainteresowany importer wpłacił do kasy skarbowej w ostatniem półroczu.

Organizacje gospodarcze podkreślają, iż wprowadzenie w życie powyższego zarządzenia mogłoby stworzyć dla importerów szereg trudności, nieuzasadnionych interesami Skarbu.

Przedewszystkiem mogłoby się stać ono źródłem wielu nieporozumień i strat dla firm importerskich. Np. przy rygorystycznej jego interpretacji nawet drobne uchybienia terminu podatkowego spowodowaćby mogło ze strony władz skarbowych odmówienie wydania zaświadczenia, co niejednokrotnie równałoby się wykreśleniu zainteresowanej firmy z dalszej działalności gospodarczej. Pozatem omawiane rozporządzenie przyczynićby się mogło do nierównomiernego traktowania firm importerskich.

Z powyższych względów sfery gospodarcze zabiegają o wycofanie zarządzenia, które prawdopodobnie spowodowałoby więcej strat, niż korzyści.

P. T. Abonenci „Przeglądu Kupieckiego„ oraz Członkowie Krak. Stowarzyszenia Kupców mogą otrzymać zniżki do kinoteatru „Wanda" w Adm. „Przeglądu Kupieckiego"

KONFERENCJA W SPRAWIE ZMIAN W ROZKŁADZIE JAZDY.

Staraniem Wydziału Ruchu D. O. K. Kraków odbyła się onegdaj w Jaśle konferencja w sprawie zmiany rozkładów jazdy przy współudziale przedstawicieli Krosna, Jasła, Gorlic i Iwonicza oraz przedstawicieli Izby przemysłowo-handlowej w Krakowie i Lwowie. Rozpatrywana była przedewszystkiem sprawa połączeń kolejowych Zagłębia naftowego i ośrodków gospodarczych, rzmieszcznych przy linji kolejowej Stróże—Nowy Zagórz.

Przedstawiciel Izby krakowskiej zgłosił szereg wniosków, mających na celu usprawnienie komunikacji osobowej i pocztowej tego ośrodka z Krakowem i Lwowem.

PATENTY DLA ZAKŁADÓW HURTOWEJ SPRZEDAŻY PRZEDSIĘBIORSTW PRZEM.

Na mocy dekretu Prezydenta Rzplitej z dnia 14-go stycznia 1936 r. uchylony został ustęp drugi art. 14 ustawy o podatku przemysłowym. Sprawia to, iż odtąd również na jedyny zakład hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji przedsiębiorstwa przemysłowe wykupywać winny świadectwa przemysłowe, przewidziane dla oddzielnych zakładów handlowych, podczas gdy dotychczas wystarczało zaopatrzenie owego zakładu jedynie w karty rejestracyjne.

Natomiast sprzedaż produktów własnego wyrobu dokonywana w tym samym lokalu, gdzie mieści się zakład przemysłowy, w dalszym ciągu nie będzie stanowić oddzielnego przedsiębiorstwa.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. Samuel Kurzmar.
Drukarnia Józefa Fischerr, Kraków Grodzka 62. Telefon 104-12.